

Vad har hänt?

HUNDRAÅRSMINNET AV KALEVALAS, det finska folkets nationalepos, första utgåvande har högtidligen firats i Helsingfors. Det var nämligen år 1835 som Elias Lönnrot blev fördig med det väldiga verket, hopsamlat bland de stora fonder av poesi, som levat på folkskets läppar. Kalevala i dess senare och nuvarande form, ytterligare utökad av Lönnrot och hans medarbetare, omfattar icke mindre än 50 sånger på sammanlagt 22.795 verser.

Vid jubileet framhölls från finsk sida betydelsen av de slände hjältarnas ord i förtryckets tid och i kampen för en finsk nationalitet. En svensk talare hyllade de finska kulturinsatserna och manade till gemensamt fortsättande av den gemensamma historien. — Riksdagen beviljade enhälligt vid sitt följande sammanträde två miljoner mark till en Kalevalafond, för forskning rörande den finska folkstammens förtid.

EN TRIUMF FÖR LLOYD GEORGE är MacDonalds anhöllt att regeringen skall få ta del av beräkningarna i hans New Deal-program. Regeringen håller själv på med studier av liknande förslag.

Lloyd George har med förtjusning tagit emot erbjudandet och lovat att efter rådgång med sina experter i vissa detaljer ställa planen till regeringens förfogande.

ENGLANDS UTRIKESMINISTER, Sir John Simon, följde av Mr. Anthony Eden, skulle ha avlagt sitt löpande besök i Berlin under loppet av innevarande vecka, för att diskutera den i Londonkommunikén förestående luftvärnsparaden, Östlocomot samt frågan om Österrikes självständighet.

Men så fick Hitler förhinder. Blev hans dels av regnet i Saarbrücken, dels av Englands nypublicerade Vit a b o k, som med hänvisning till Tysklands militärisering bebådade engelsk upprustning.

SAAROMRADET HAR UNDER STORA FESTLIGHETER återförenats med Tyskland. Hitler kom själv och överraskade per flygmaskin och höll ett stort tal i Saarbrücken. Han underströk återföreningens möjligheter att definitivt förbättra relationerna mellan Tyskland och Frankrike. Tremanntuskottet från N. F. fick en särskild tackägelse för sin opartiskhet.

Om utgången av Saaromröstningen till stor del får tillskrivas Saarysyrskans patriotism och hemlängtan till Tyskland, blev de nu av Hitler enträget uppmuntrade att skänka dessa känslor även åt de nya Tyskland: »Jag besvär Er, varen trogna mot förelsen och mot vår folkgemenskap. Stigen in i det nya riket beslutsna att stå till dess förfogande!

Aven Danzig börjar nu gripas av hemlängtan och önskan om återförening.

Om Ni har en anförvant på sjukhus så hyr en radio åt honom. Ingenjörserman Martin Lundqvist, Trygges bus, Engelbrektsplan. 20 20 70

Lydia Wahlström:

Tysklands religiösa fråga i den nazistiska stöpsleven.

Under året 1934 har kampen mellan de olika riktningarna inom den tyska kyrkan pågått med oförminskad styrka, och det ser på det hela taget ut, som om den oppositionella riktningen därvid skulle ha vunnit i styrka. Dess största fördel har naturligtvis varit, att den sökt gå efter den gamla beprövade regeln sman måste mera lyda Gud än människor. Men därvid har den också haft stor hjälp av den omständigheten, att den nazistiska riktningen till sin riksbiskops, d. v. s. ledare för sin nationella enhetskyrka haft en personlighet, som varken till begåvning eller karaktär varit vuxen sin svåra uppgift, utan endast och allenast haft Hitlers gunst att tacka för sin ställning. Müllers åtgärder ha på senare tid även bland jurister med föga utpräglat religiöst intresse skaffat honom ett alls icke avundsvärt rykte för partiskhet och oduelighet, och han skulle kanske långt före detta ha fått tråda tillbaka, om den religiösa oppositionens biskopar redan i början av året kunnat uppträda med större bestämdhet. Vid den tiden genöj nämligen ännu ekot av det dramatiska uppträdet i Berlins Sportpalats den 13 november 1933, då Müllers egna anhängare gjorde honom den björntjänsten att proklamera »germansk hjältedomets» i stället för »rabbinen Paulus» judiska synbuds- och mindervärde-religionen.

Men det kan naturligtvis inte vara tillräckligt för den tyska protestantismen att lägga bort sin inrotade vana att lydigt lyssna till »Husbondens», d. v. s. statsmyndigheternas röst. Och man kan heller inte undra på, om därvid också fosterländska betänkligheter göra sig gällande. Det var den 25 januari 1934, som en deputation om 14 personer från de oppositionella grupperna med några biskopar i spetsen i Hitlers närvaro hade ett sammanträffande med riksbiskopen. Därvid inträdde plötsligt Göring med underrättelse om ett genom hemliga staspolisens avlyssnat telefonsamtal, där en av oppositionens modigaste ledare, kyrkoherde Niemüller i Berlin, uttryckt sig i temperamentsfulla men dock ganska oskyldiga ordalag angående det dåvarande läget. Hitler, som knappast har något sinne för humor, blev påtagligen illa berörd av meddelandet, och detta bidrog kanske till att biskoparna ett par dar senare läto överrumpla sig och tego, när Müller framlade ett aktstycke, som krävde deras trohetsed till regeringen. Müller, som var raskare i vändningarna, tog tystnaden som samtycke och lämnade aktstycket till press-

sen, varpå biskopariets protester naturligtvis undertrycktes. Nu blevo Müllers åtgärder i en hast lagliga, och det såg för en tid ut som att den kyrkliga oppositionen varit undertryckt.

I verkligheten var det dock tvärtom: just under första halvåret av 1934 började nämligen oppositionspartiet hålla fria synoder som slutade med den stora synoden i Barmen den 29—31 maj, där grunden lades till vad som numera kallas Bekännelsekyrkan. Och under den därpå följande sommaren vann oppositionen en rad rättegångar, varigenom de juridiska myndigheterna förklarade den Müllerska kyrkogemens inkomperering av landskyrkan i den nya rikskyrkan för olagliga. Det hjälpte inte, att Müller sammankallade rikskyrkans nationalsynod, sedan den vederbörligen »rensats», till domstolarna förklarade synoden just på grund av denna rensning rättsvidrig och utan kraft att göra hans förordningar lagliga. Riksbiskopen tycktes inte längre ens ha de nazistiska ledarnas fulla förtroende, eftersom dessa ju inte ha annat intresse för de religiösa förhållandena än att de utan gisslande föga in sig i det politiska maskineriet. Hitler hade redan nyårsdagen förklarar, att staten inte skulle blanda sig i de kyrkliga angelägenheterna, och i juli förbjöd man rentav all offentlig diskussion i kyrkofrågan. Rikskansleren utblev också från Müllers självtagna invigning till riksbiskop, som egentligen skulle skett ett år tidigare. Att denna vigning inte heller gagnade Müller, finner man bäst av att alla försök till följelser mot de protestantiska landsbiskoparna i Bayern, Württemberg och Hannover under höstens lopp misslyckades. Och i slutet av november vågade Bekännelsekyrkan rentav utfärda ett upp- till församlingarna att erkänna dess provisoriska styrelse.

Oppositionens uppträdande har naturligtvis i hög grad stärkts genom de protester mot Müllers förläringssätt som den ekumeniska rörelsens ledning bl. a. i England, Amerika, Schweiz och Sverige inte tröttade att avgiva, fast kvävningssök från tyskt håll inte lär ha saknats.

Så långt ha vi haft att göra med kampen mellan två kristna riktningar, av vilka den ena genom sin böjlighet för den nazistiska staten ådragit sig berättigade förebråelser för att försumma Guds rikes sak. Under tiden har emellertid en helt annan slags religiös rörelse uppträtt i Tyskland som konkurrent till de kristna. (Forts. fr. sid. 2).

SPANNINGEN MELLAN REGERINGEN OCH OPPOSITIONEN I GREKLAND har brutit ut i en militärrevolt, ledd av revolutionären general Plastiras, som störtade kung Konstantin 1922, och stödd av den gamle Venizelos — ledare för oppositionen mot regeringen i senaten. Regeringen förklarade ögonblikligen landet i belägringsställning, vilket Venizelos för sin del ansåg författningsstridigt. De upproppiska ha bemäktigt sig Kreta, där Venizelos bor. Regeringen inrikat alla stridskrafter med krigsflottan och bombförsedda flygmaskiner, på Kretas erövrande.

ETT SÄLLSKAP FÖR FRAMJANDE AV KULTURELLA och vetenskapliga förbindelser mellan Sverige och

Må kvinnorna veta att välja.

T räng bort kvinnorna från yrkesarbetet! Begränsa deras möjligheter till utbildning och studier. Inskränk rätten till anställningar utanför hemmen.

Detta är fortfarande parollerna från Tyskland, vilka senast framförts här i Sverige av riksledaren för det tyska läkarförbundet, dr Wagner. Och förmodligen ha de sina anhängare även i vårt land.

Mot detta de tyska männens behändiga sätt att ordna för de tyska kvinnorna — om vilket vi dock i sannings intresse måste framhålla att det icke vunnit ens de nazitrogna tyskskrans odelade bifall — kan man glädjande nog hos oss ställa helt andra paroller, som nu ljuda från de av Vänsterpartierna anordnade mötena i vår Stockholmsvalet.

Tre talare från Folkpartiet framförde häromkvällen vid ett möte — som var helt ägnat kvinnornas ställning till valen — eftertryckligt kraven på att kvinnorna skola göra sin medbestämmanderätt i det offentliga livet gällande. Om män och kvinnor varit likartade, sade fru Vira Eklund, hade det visserligen varit ett rättfärdighetskrav att även kvinnorna skulle få göra sin insats, men det hade ej fått samma praktiska betydelse som nu, då de ofta ha en så olika inställning till livets problem. Helt säkert har samhället tagit skada av att kvinnorna i så hög grad saknats i det offentliga livet. Kvinnorna, av vilka man nu fordrar flera barn, fortsatte fru Ellen Hagen denna tankegång, måste nu i gengäld fordra att samhället göres lyckligare för barnen att leva i, att individens värde skyddas och

livet inte riskeras genom en världsfördöelse.

Befolkningsfrågan kan inte lösas utan att rulla upp även kvinnornas försörjningsproblem, uttryckte fru Alva Myrdal nyligen i ett helt annat sammanhang. Det gäller att skapa en tillräckligt och trygg försörjning för kvinnorna inom hemmen. Det gäller också att möjliggöra för de kvinnor som lägga upp sin försörjning självständigare, att förena sitt arbete med äktenskap och moderskap. Man kan utläsa ur födelsestatistiken att kvinnorna inte godtaga för sina barn och för sig själva det bestående samhällets villkor.

Advokat Ruth Stjerntedt har uttryckt saken på följande sätt:

— Det har blivit en stående term, att den gifta kvinnan bör stanna» i hemmet. Detta visar, att man icke gjort problemställningen klar för sig. I regel gilla sig kvinnorna icke i tonåren utan först senare, och då ha de mestadels varit med om både yrkesarbete, självförsörjning och samarbete med män, medan de tvärtom äro otränade vad husligt arbete angår. Frågan blir då för dem, huruvida de skola stanna i det arbetet, vid vilket de äro vana, eller övergå till ett för dem relativt främmande.

Sveriges socialdemokratiska kvinnoförbund har, med instämmande av partistyrelsen och ungdomsförbundets styrelse, sånt ut i mening till de socialdemokratiska organisationerna över hela landet, att söka vinna kvinnorna för rörelsen. *Kvinnornas samhällstyn — folkets framtid*, ljuder lösenordet.

Må Stockholms kvinnor veta att välja!

Gina Leffler:

Svensk natur i Svensk konst.

L. Engström: Fjorrellfiskaren.

En konstutställning av alldeles speciell karaktär är den samling svensk landskapsmaleri i Liljevalchs konsthall, varmed Svenska Turistföreningen celebrerar sin 50-årsdag tillvaro. Denna samling lockar till besök av en tvåfaldig orsak, de rent konstnärliga kvalitetserna hos de utställda verken och motivatet. Finns det någon art av måleri, mer ägnad att värma ett svenskt hjärta än just ett urval svensk landskapskonst! Skildringen av människan själv har aldrig tillnärmelsevis så lyckats fånga vare sig svenska konstnärers eller allmänhetens intresse som inlevelsen i svensk natur. Och dock är det rena landskapsmaleriet jämförel-

sevis uti. Ansatser därtill finnas visserligen ganska långt tillbaka, men i sin mest utpräglade form växer det fram först i slutet av 1700-talet, ett barn av detta århundrades natursvärmeri och gryende romantik. Impulserna komo närmast från Englands landskapsmaleri, fömedade framför allt av Elias Martin. Det är därför med glädje man konstaterar, att en icke övsnentlig grupp i utställningen omfattar tecknade landskap och akvareller från hans tid. De närmast följande årtionden äro mera sparsamt förtädda; den svenska konstnär som ju under denna tid ofta starkast knuten till ut-

(Forts. å sid. 4.)

Veckovisaren

TIDEVARVET

Radikal
politisk
veckotidning.

REDAKTÖR:
Carin Hermelin.
ANSVARIG UTGIVARE:
Ada Nilsson.

Utkommer varje helgri lördag.
Trievaldsgränd 2, 3 tr., Stock-
holm. Tel. 20 48 42.

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå

Inneh.: *Eva Andén.*
Norrlånggatan 18.
Tel. 75 75, 76 76
STOCKHOLM

Specialitet: Familje- och arvsraker,
Boutredningar och testamenter, för-
valtningsuppdrag. Även skriftliga
förfrågningar.

Alla Barnbörshusets poliklinik

Alla vardagar 11-12 för havandeskapet
och dess sjukdomar och 14-14.30 för
kvinnosjukdomar.

För medelösa kostnadsfritt, för andra
med erläggande av 2 kronor.

**Stockholms stads Poliklinik
vid Kornhamnstorg 4**

Måndagar, onsdagar, fredagar kl. 9-11.10 f.m.
För havandeskapet och
dess sjukdomar.

För medelösa kostnadsfritt, för andra
med erläggande av 2 kronor.

**Alma Axelssons
FÖRLOSSNINGSHEM**

LINNEGATAN 19
Mottager inackord, även för längre tid.
Tryggt och egen, välrök.
Tel. 778 24.

TANDLÄKARE
TORSTEN TIMANDER

SVEAVÄGEN 82, 4 tr. (hiss).
Mottagningar efter överenskomme-
lse. Tel. 31 92 95.

Tandklinikern

VASAGATAN 46
Hörnet av Kungsgatan. Tel. 10 11 38.
Låga taxor. Fri rådgivning.
Förest. Leg. tand. Sven Schönström.

**HUDVÅRD O.
DAMFRISERING**

Specialitet: Elektrisk Hudbehandling, för borttagning av
vårda o. sm. häckvid, elek-
trisk behandling, för olika
slags hud Missage. Priska
10 kr. U. S. A. Paris o.
Nizza. Smed. nr. 31 27 07.

INSTITUT BELLE

Kungsgatan 7, 6 tr. (hiss), upper Å.
Direktion: Gymnastikdirektör E. Öster.

För resande till Stockholm
rekommenderas

**K. F. U. K. - Förbundets
nyinredda HOSPITS**

Birgerjarisg. 27 (OBS! vid Engelbrekts-
planen). Spårväg 5 dir. från Centralen.
Tel. 11 07 25.

Antikvariatet

Äldre och nyare litteratur
i olika ämnen.
Hamngatan 17 - Stockholm.
Tel. 20 55 36.

Hvita Korsets

ALMHULT

HVITA KORSETTS FÖRLOSS-
NINGSAVDDELNING rekommenderas.
Patienter emottagas under
längre eller kortare tid. Inackorderingspris 3 à 4 kr. per dag. Förelösnings-
taxa 50 kr.

HVITA KORSETTS BARNHEM
emottager barn i alla åldrar. Tre
olika avdelningar. Kindergården för
de större barnen. Daglig läkarellit-
syn. Vårdavgift 35 kr. pr månad.

Den 9 Mars 1935.

Asylrätten — ett olösligt problem?

Diktarens seger i ett stort antal
europeiska länder har som följdföre-
teelse medfört en ökad ström av po-
litiska flyktingar, som söka en till-
flyktsort i »neutrala» stater. Frågan
om gränsernas frihet eller icke frihet
har därmed aktualiserats på ett sätt,
som kan jämföras med krigsårens.
Vilken ställning böra de demokra-
tiska länderna inta till detta allt större
antal mer eller mindre tvångsmäs-
sigt fosterlandslösa?

Den form under vilken staterna
under mera normala förhållanden
kunde bevilja flyktingar, framförallt
av politisk art, en fristad, var asyl-
rätten. Asylrätten, som för veder-
börande flyktingar del visserligen
knappast kunde kallas en rättighet,
men som dock prästerades i den
utsträckning vederbörande stater
funno med sin säkerhet och fördel
förenligt, var väl dels ett uttryck för
en viss humanitär uppfattning gent-
emot de enskilda människorna. Dels
var den ett utslag av staternas in-
bördes hänsyn för varandra. Man
blandade sig icke i ett annat lands
inrepolitiska tvister, tog alltså icke
parti för den ene eller andra riktnin-
gen däriin genom att utlämna den
politiska flyktingen, utan tolererade
inom sina egna gränser hans tillvaro
med de villkor och förhållningsre-
gler, som varje stat fann för gott att
ålägga dylika främlingar.

I och med den starkt restriktiva
främlingspolitik, som under senare år
införts i allt flera stater, har emellertid
asylrätten blivit mer och mer illu-
sorisk. Dessa restriktioner motiveras
av flera olika förhållanden. Å ena
sidan har antalet diktaturer med sin
terror mot olikänkade ökat i
Europa, medan å den andra arbets-
tillfällena i och med de skärpta rik-
terna ha minskats nästan överallt
och arbetsmarknadsproblemen därigenom
kommit i förgrunden.

För vårt eget lands vidkomman-
de verka de bestämmelser, som nu
gälla ifråga om legitimationshand-
lingar etc. i den riktningen, att asyl-
rätten nästan fullständigt sprängts
söderifrån. Utan vederbörlig
legitimering kommer ingen in, utan
vederbörliga arbets- och uppehålls-
tillstånd får ingen kvarstanna. Först

Tysklands religiösa fråga...

(Forts. fr. sid. 1.)

Det gäller här ingenting mindre än ett
konstgjort, teoretiskt utspelarakt försök
till återupplivande av den germanska he-
dendomen. Och denna rörelse gynnas till
på köpet från allerhögst ort. Man tror
knappast sina ögon när man ser, att efter
en »germansk-hednisk missionsvecka»,
som började i Berlin den 26 januari 1934,
Alfred Rosenberg utnämndes till ledare
för den undervisning i livsåskådning,
som är avsedd att förvalda hela den
tyska ungdomen till undergivna rasana-
tiker. Därefter var det ju endast fullt
naturligt, att Rosenbergs högst ovetsen-
skapliga bok, »Mythos des 20-ten Jahr-
hunderts» näst efter Hitlers »Mein Kampf»
sattes som nr 2 på listan för böcker av-
sedda för den offentliga undervisningen.

Man har alltså numera att göra inte
bara med *Bekehrungskirche*, som opposition-
isterna kallar sig, och med »Trosrörelsen
tyska kristna», som är den kyrkliga nazis-
tismens namn, utan också med något som
den nygrundade germanska hedendomen
först ävnt kallar »Den tyska trosrörelsen». Men
även denna »stredje konfession» är
ingen enhetlig åskådning, om den också
framgånget ur den tyska idealismen från
Goethes, Schillers och Fichtes tid. Den
samlar sig kring en mängd olika förenin-
gar, de flesta bildade redan långt före
Hitlers seger. Här finns vi sålunda pro-
fessor Wilhelm Hauer i Tübingen med sitt
»Königenerbum», men också Leipzig-filo-
sofen professor Bergmann som samman-
för vad han kallar den tyska national-
kyrkans beklämelse i följande ord: »Jag
tror på den tyska religionens Gud, som
verkar i naturen, i den höga människo-
anden och i kraften hos sitt folk. Jag
tror på Hjalmar Kristus, som kämpar
för människöskärens fördöling. Jag tror
på Tyskland, den nya mänsklighetens ur-
hem.»

och främst beröras härav det stora
antalet statslösa, alla dessa som efter
kriget på ett eller annat sätt kommit
utanför, som aldrig inrangerats
under en stat och som sålunda icke
kunna påräkna asylrätt. Men även
andra flyktingar, som av olika an-
ledningar icke ha vederbörliga pass
träffas av motsvarande svårigheter.

Det är ganska klart, att de demo-
kratiska länderna icke kunna finna
det med sin fördel förenligt, att un-
der nuvarande förhållanden ta emot
hur stora kontingenter främlingar
som helst — så mycket mera som de
icke ens kunna föres alla sina egna
medborgare med arbete. En stor in-
vandring av främlingar, som icke
kunna inlänkas i produktivt arbete,
kan även bli en stor svårighet för ett
land, något som redan varslats om
t. ex. från Frankrike, med dess stora
flyktingsinvasion.

M. GEO. MOHAMMAR,
dipl. Homeopat och
Naturläkare.
Klinisk och ögonakustisk.
Mottagning 8-11, 3-6.
Götgatan 60, 2 tr. hiss. Tel. 43 22 25.
(mitt emot Götgatapalset).

Fabriksnya Symaskiner
modernaste typ, nedfällbara, som
REKLAM
225 kr. Kredit ordnas.
Reparationer med garanti.
STOCKHOLMS SYMASKINFABRIK
Ådörsamuelsgatan 55. Tel. 21 13 93.
Filial: Horningsgatan 15. Tel. 43 60 72.

Alimonda-Institutet
40-årig homeopatisk praktik.
Mottagning 11-2. Rådgivning även per
korrespondens. Begär prospekt och frä-
gelista. Leg. läkare.
Address: Upplandsgatan 16, 4 tr. (hiss)
Stockholm. Telefon 32 08 99.

Vi skräddarsy Eder kappa med två
provningar för 30 kr.
FORMANS,
Upplandsgatan 23. Telefon 32 30 92.

Torine Torines
Symaskinsreparationer av världsfackman. — Rep.
Svevornas, Singer fr. 25 kr. Hiss österr. Nöjst.
Absolut billigt, med återgång garanti.
RAOVALDSTR. 3, V. Horns. 24. Tel. 43 22 82.
och Klara S. Kyrög. 29, vid Pusten. 21 52 18.

Det gemensamma för alla dessa rikt-
ningar är avståndstagandet från hävd-
vunnen kristendom och framhållandet av
den religiösa troens bundenhet vid blodet
och rasen — här naturligtvis den germanska.
Det är ju en blodsteologi i helt
annan mening än den gammalkristna för-
soningsläran. Och i sina konsekvenser
leder den ibland med det tyska lynnets
naivt romantiska inställning raka vägen
till en artificiell och häpnadsväckande
smaklös Odendyrkan. Då nu även Tros-
rörelsen tyska kristna ständom visat sym-
patier för en dylik nordiskt-germansk re-
ligion, börjar det inte bli så lätt att i
tredje riket hitta gränsen mellan kristen-
dom och hedendom. Denna trosrörelses
mest ansedda teolog har officiellt förkun-
nat, att för de tyska kristna budet om
kärleken till nästan ensamt syftar på det
tyska folket. Och vad den tyska ung-
domsrörelsen inkorporering i Hitlerjue-
gend kan leda till, det framgår kanske
av en visa för Hitlerjuegend, som en ka-
tolsk mor i somras hittade i sin gossens
gömmor:

Wir sind die fröhliche Hitlerjuegend,
wir brauchen keine christliche Tugend,
denn unser Führer, Adolf Hitler
ist uns Erlöser, ist unser Mittler...

När Müller tillträdde sin befattning
gav gamle Hindenburg honom en förman-
ing, att han skulle »sörja för att Kristus
bleve förkunnad i Tyskland». Som vi se
finns det alla skäl för det tyska folket
att erinra sig de orden, i stället för att,
såsom nu här och var sker, kalla Bergs
predikan för en främmande mans främ-
mande tankevärld, därför att den är raka
motsatsen till Nietzsche's livsåskådning.
En författare, som eljest skarpt
bryter staven över den nya tyska rasre-
ligionen, nämligen Torsten Fogelquist,
synes dock vara benägen att ge den nya
nordiska etiken rätt i dess krav på eget
ansvar och manlighet. Jag skulle vilja
säga, att just så som Kristus är — utanför
eller före vissa kulturmänskliga erfaren-
heter», är han just den tidlösa perso-
nligheten som alla tiden behöva. Lyckligt-
vis stod han inte som Plato »på höjden
av sin dists bildning», ty just detta intel-
lektuella drag, som i dag står och i mor-
gon kastas i ugnen, skulle ha fjärrat ho-
nom från vår tid, som liksom alla tider i en
frälsare endast behöver det rent mänsk-
ligt gudomliga.

Lydia Wahlström.

Asylrätten hotas även av den möj-
ligheten att flyktingarna i det främ-
mande landet kunna upprätta kon-
trarevolutionära centra med verksam-
heters riktad mot det egna lan-
det och med de förvecklingar som
följa därav.

Å andra sidan står de enskilda
människoödena och det humanitära
idealet, att ingen människa i vår tid
skall — för sin politiska åskådningens
skull — behövas jagas som ett villt
djur från gräns till gräns utan möj-
lighet att få en trygg uppehålls-
ort och för att kanske, trots allt, till
sist hamna i ett fångelse i det egna
landet. Vi finna det heller icke fören-
ligt med mänsklig barnhärtighet
och med vår nuvarande kulturella

A.-B. Skandinaviska TILLSKÄRAREKADEMIEN
Drottninggatan 73 C. Stockholm,
anmäler härmed sitt 23:e arbetsår. Inträdestider I och 15 i varje månad. Långa
och kortare kurser, anpassade efter elevernas olika behov och förkunskaper.
DAG- och AFTONKURSER. KORRESPONDENSKURSER.
i tillskärning av herr- och damkläder. Individuell underv. Såväl system-
som modelleringsprinciper förekomma. Ständig kontakt med modenyheter. Begär
prospekt! Tel. 20 16 74.

HUSMÖDRAR! LÄS
vårt smärtsamma ertjändande! Vi utför alla svenska Innegrödnadskurser av 150 cm. bred
innehåll till det otroligt låga priset av endast 79 öre pr. st. av 140 cm. bred väv 79 öre
pr. st. Linnéskåpanskurser är av bästa kvalitet, 100, 120, 140, 160, 180, 200, 220, 240, 260, 280, 300,
sittigt varn. Sjukarna Sjö osv. ej avskrädda eller stämpade utan endast uppträffa
med krassa, vilken går bort i första tvätt. Bästa partier vi exp. till dessa saguliga billiga
priser är 10 st. i ett stycke — 20 st. smånåkräppor.
Beklädnadsarbetande: 25 öre av 150 cm. innehåll och en Innegrödnadskurser till kr. 25 öre
pr. st. Linnéskåpanskurser av 140 cm. väv 82 öre — färdiga. Gredde: Vår stora inrednings-
katalog. Se föredragen från oss; största säkerhet till billigaste pris. Svensk Innevarv.
Linnéskåpanskurser och katalog gratis. Full retur och bestämde garantier. Skriv
i dag!
UPLANDSBYGGDENS VÄVINDUSTRI, Ävd. 12, Bergshöjden. Tel. 35. Postg. 74491

Otto von Zweigbergk.

Ännu en av radikalismens gamla mär-
kesmän har gått ur tiden. *Otto
v. Zweigbergk* avled den 3 mars. Val
hade han under mer än ett decennium på
grund av ohälsa varit borta från det
offentliga livet, men hans politiska insats
— huvudredaktör som han var för Dagens
Nyheter, en kortare tid medlem av riks-
dagens första kammare samt framstående
kulturpersonlighet — står kanske ändå
klara för oss i dag än då han i kri-
garens lugniga avsikt att så ras förde sin
skärpt skarpa penna i D. N:s ledarspalter.
Otto v. Zweigbergk var framför
allt självständig och män om sitt poli-
tiska oberoende. Dagens Nyheter blev
därför aldrig, även om hans allra när-
maste suttio i redigeringsansvar, ett troget
regeringsorgan, som i vätt och trott föl-
de sin regering. Snarare tvärtom.

Detta skarpt markerade självständig-
hetsbehov gjorde det även lätt för ho-
nom att förstå radikala kvinnors strävan
att bilda sig en självständig politisk in-
ställning och komma ut ur vad man på
den tiden kallade »väljvalbefattning».

Mötes nu för tiden våra fortsatta sträv-
anden att göra kvinnan politiskt själv-
ständig och ödmöjligt ofta av en kylig
vind från maktens tinnar, kunna vi söka
tröst i att sådana andens stormar som
Karl Staaff, Hjalmar Bränding och *Otto
v. Zweigbergk* aldrig aktade för rovt
enkel och kamratligt bistå oss i ord och
handling. Frisinnade Kvinnors annaler
vittna därom.

För oss en ytterligare anledning att
akta och ära deras minne.

Ada Nilsson

standard att överta asylrättens en
gång allmänt omfattade idé.

Så länge ruttom i världen diktatur-
erna uppträddas med våld och
terror är asylrätten ett olösligt pro-
blem. I de enskilda fallen måste man
dock ständigt hoppas på myndighe-
ternas tillmötesgående och förståelse
gentemot människorna.

KRANSAR
Gunnar Spångberg
67 48 50, Birgerjarisgatan 12, 61 25 45.

Personlig frigörelse genom gemenskap.

En appell från den franska ungdomen.

Då man i våra dagar fått se den stora mängden av Europas ungdom frivilligt och principiellt avstå från all självständighet i tanke och handling, är det nog många, som lätt tankarna gå till Frankrike med en viss undran över den snarast avståndstagande hållning dess ungdom intagit gentemot tidens stora massrörelser. Frankrikes ungdom med sin livsintensitet och kritiska, kultiverade intelligens, vad väntade den på? Vad skulle dess kamp gälla till slut?

Från den aktuella politiken har den hållit sig borta. Men bakom fronten har den med brinnande allvar brottats med problemerna — den som ej vetat det förut, kan skönja det nu i den rad av tidskrifter, som på senare tid sett dagen, representerande skilda falanger av en på gång sökande och målmedveten fransk ungdomsrörelse.

En riktning inom denna rörelse är »Esprit», verksam sedan 1933 bland annat genom en månatlig utkommande tidskrift av samma namn (Esprit, revue internationale, 137, rue du Faubourg Saint-Denis, Paris). Initiativtagare voro en grupp unga män, »beslutna att klarlägga orsakerna till den moderna världens bankrut och att förverkliga en nyttigens ordning med huvudvikten lagd på andliga värden».

Ett sådant andligt värde eller andlig kraft är för dem personen. Att märka är då den åtskillnad de göra mellan person och individ. Det sistnämnda ordet har för dem en egoistisk innebörd, det betecknar den enskilde i motsats, ofta i flentig motsats, till omvärlden. Individualist blir den, som ser sitt ändamål blott i sig själv och sitt eget, individualism blir det slags försvärgelse, som fått sitt krassaste uttryck i kapitalismen och de hänsynslösa formerna av partipolitik. Personen är en människas totalitet, men i synnerhet det för henne särskilda, det som framför allt borde utvecklas.

I likhet med andra former av den franska ungdomsrörelsen gör Esprit front ej endast mot individualismen med dess följdföreteelser inom det politiska och sociala livet utan också mot nyare samhälls-åskådningar, kommunism och fascism. Vad den särskilt vänder sig emot är det

för dessa sistnämnda gemensamma, kollektivismen.

I sin strävan att skapa gemenskap mellan människor av alla kategorier utgör såväl fascismen som kommunismen försök till riddning ur den tomhet, i vilken människorna nu hålla på att gå förlorade. Men båda ha tagit miste, då de trots sig kunna skapa denna gemenskap genom förelagt arbete för ett givet mål, varigenom rätten att ställa spørsmål och säga initiativ i allt väsentligt frånges den enskilde. Om en människa utifrån får veta meningen med sitt liv, vad blir hon då? Hur går det då med personen, detta det dyrbaraste av allt mänskligt? Att skapa gemenskap och samtidigt avliva personligheten är omöjligt, endast mellan andlig fria människor är sann gemenskap möjlig — känslan av vi följer ej av ett utplånande av personligheterna utan av deras frigörelse.

Ett lika farligt misstag med hänsyn till den äsytade sambörighetskänslan har kollektivisternas ledare begått, då de — genom maktrap eller genom sina åtgärder i allmänhet — kommit att ersätta den döende gudstorn med dyrkan av ras, stat, ledare — begrepp, som innebära avgränsning och i vilka varje människa i själva verket endast kommer att hylla sig själv och sitt eget. I stället för att vidga och förinnerliga känslan för andra verkar en sådan dyrkan förkympande och förande. Och genom att den innebär ett ignorerande av den längtan efter det obegränsade, som varje människa bär på, kommer den att ge upphov till en svår ensamhet.

För personlighetens utveckling är gemenskap emellertid nödvändig — den gemenskap, som grundar sig på inre samhörighet människor emellan och som uppstår spontant. Därför är vänskapen av de mest personlighetsutvecklande makterna i tillvaron. Utan vännar förblir jag en främling för mitt eget jag, eller, som någon uttrycker det: »Den som i andra ser idel främningar, är en främling för sig själv». Genom varje mitt vänskapsförhållande vidgas min förståelse, ej endast för andra utan också för min person, dess innersta vilja och strävan. En ny vänskap betyder alltid en ny erfarenhet av mig själv. Upplevelsen av du-et

En blinds synpunkter på blindvårdssaken.

Landshövdingskan i Älvsborgs län, fru Julia von Sneider, har bett mig, att i Tidevarvet meddela något om min uppfattning om blindvårdssaken nu. Jag vill gärna här ge några synpunkter, som jag tror även omfattas av de flesta odeskrämtrare.

»Hantverkets tid är förbi!» Hur många gånger man icke hört detta uttryck, och tyvärr är det kanske allt för sant. Tyvärr måste jag ännu en gång säga för oss blinda, som ej kunna följa med i industrialiseringen utan måste dröja kvar i det gamla hantverkets långsammare arbetstakt. I industrier finns ju ett arbete ens för de seende, ännu mindre för oss. Och i hantverket äro det ju också handskapade. Att i den ställning vi befinna oss tillvarogata intressen och utvecklingsmöjligheter kräver därför en hel del.

Vid de svenska Blindskolorna utbildas, som bekant, de manliga till bordstjärnare och korgmakare; de kvinnliga få lära sig

är för den unga människan av yttersta vikt, ja, nödvändig för att hon skall komma till klarhet om sin kallelse och få grepp om sin livsuppgift.

Äro vår tids former för samvaro ägnad att befordra människors kännedom om varandra? I mängdvald av sammanslutningar ha folk väl tillfälle att komma tillsammans — på klubbbar, i arbets-, sport- och nöjeslokaler, på möten av alla slag. Men anledningen till att man samlas är vanligen något speciellt, ett intresse eller en angelägenhet, som inte har mycket med det centrala av vår personlighet att skaffa. Vilka det är som träffas avögri de flesta fall slummen. Man får se många, det är allt — för övrigt möts och skils man som främlingen. På sin höjd kan den ene i den andre se en representant för ett yrke, en ras, ett kön, en åskådning och ur denna gruppssynpunkt ge utakt på honom. Denne är då ej ett eget en han eller hon, en tredje person — ett ting. I kollektivstatens arbetslag, där kamraterna ändå tillbringa långa tider tillsammans, utfaller det på det hela taget på samma sätt. Mass-samvaron har gjort människan likgiltig och cynisk beträffande sitt eget släkte.

Det är medmänniskan det gäller att upptäcka, menar Esprit. Inte mäskligheten, utan du-et, den enskilde. Samhället har ingen dyrbarare tillgång än den särskildhet hos envar, och det bör »åt var och en geiva den möjlighet till inre samling och det enskilda liv, som utgör hans rätta livstvist och som bättre än något yttre tvingar förbereder människan för hennes sociala uppgift. Varje människa utan undantag har rätt och plikt att fullt utveckla sin personlighet». Denna fordran, om den bleve en levande kraft, skulle revolutionera samhället, besegra penningens valde, förvandla våra uppfostringsideal, förändra vår syn på konst, ekonomi, politik.

Det kan synas djärvt, ett sådant program. Och enkelt. Allt för enkelt. Den som själv tar del av, vad dessa unga radikaler ha det säga, finner likväl, att det djupt levat sig in i samhällsproblemen och den uppgift de gjort till sin. Deras mod och hängivenhet verka inspirerande och befrädnande. En rust, en ungdomens egen, som förkunnar det andligas makt — det känns, som om det vore just detta man längtat efter. Signild Hellhagen.

All litteratur
I förläggare: TIDSVÄRDET FREDEN (Euroska förläggare), PÅ-GERMANSKONEN, PÅ-SIVORNA med inbudsor av pastor PER GYDNER, kapten C. J. BERNSTROM, f. borgmästare Carl Lindhagen, magister Carl Sundblad och redaktör J. L. Stenon. 178 beaktad av skrivarna vackra skrift- eller musiktrycken. Vackra teckningar m. m. Rekommenderas från **FREDSVÄRN** Mästersamfundet 71, S. K., STOCKHOLM.

Zanders Damfrisering
Rekommenderas.
JOHN ZANDER, Frisörmästare.
Guld. o. Dipl.
Paris, Wien, Berlin, München.
Humlegårdsg. 22, 1 tr. Tel. 62 16 16.
Man spricht deutsch, English spoken.

sticka, väva för hand samt en del hushållsarbete. Det blir sålunda ej så många verksamhetsgrenar som kan ge sysselsättning åt oss. Här i landet finns f. n. över 2,000 arbetande blinda, vilka alla måste ha sin utkomst inom dessa yrken. Trots allt finns nog möjligheter här för, även om inkomsterna ej skulle överstiga existensminimum, därest avsättningar för våra produkter kunde hållas vid makt. Men just genom den nämnda rationaliseringen försvåras vår ställning ytterligare. Det kan icke frångås, att även om priserna på våra alster ställa sig något högre i en del fall, än vad de stora borstfabrikerna erbjuda allmänheten, så är dock hantverkets kvaliteter i särställning. Det gamla uttrycket att den som köper billigt, köper dyrt äger även i detta fall sin rättighet.

De kvinnliga odeskrämtrarna ha det ej heller lättare i konkurrens. Deras handvävstolar och stickmaskiner kunna i prövostationsmåta tävla med textil- och trikkfabrikerna.

För att undanröja en del svårigheter för oss har en hel del gjorts, som på sistone lämnat aktningvärd resultat. Såväl de blinda själva som deras skyddsvänner ha genom föreningsverksamhet skapat samförstånd av bestående värde. Och vad detta kan betyda, har ju mer än en gång insetts. Jag vill blott citera något härom ur »Kronprinsessan Margareths Arbetsnämnd för De Blindas Årsredogörelse för år 1933. »Vi kunna ej för ofta framhålla betydelsen av, att ett verkligt samarbete mellan oss och de blinda kommer till stånd. I varje organisation bör om möjligt finnas åtminstone en blind. Så är dessbättre fallet i ett flertal län. Genom denna anordning undviks man mycket missförstånd och banar väg för ett ömsesidigt förtröende. Vi låra bättre känna de blindas ställning, och de blinda i sin sida få genom egna representanter taga del av arbetet, inse svårigheterna och vår mångfald gång begränsade förmåga att hjälpa.»

Det kan icke nog beaktas, vilket värde som ligger i en fortsatt utveckling i rätt riktning av denna ömsesidiga förståelse. Jag anser för min del, att oss blinda kunde genom t. ex. centralt belägna försäljningslokaler och genom samarbete med hemslöjds- och husmodersföreningar beredas bättre avsättningsmöjligheter för våra gedigna arbeten. Likaså ha ju de

statliga och kommunala inrättningarna möjligheter att tillföra oss en hel del beställningar. Där anser jag borde kunna finnas ökade försäljningsmöjligheter.

Till sist ett ord om dem som utträta kanske det mest förtjänstfulla arbetet för oss blinda i landsorten, de s. k. Blindvårdsnämnderna. Genom sina representanter och försäljare på de en massa vännar runt om i landet.

Jag tror den förhoppningen, att ett fortsatt uttröttat arbete för oss blinda i fortsättningen skall nå ett gott resultat. Den ömsesidiga goda viljan saknas icke.

Eric Andersson,
Borås.

Älvsborgs läns landsting var det första som tillsatte en blindvårdsnämnd med ett årligt anslag på 5,000 kr. i huvudsak avsett för försäljning av de blindas arbeten. Nämnden har också sitt lager av blindarbeten i landstingets hus och dess bokgröning skötes av landstingets kontor. 1930 års landstings beslut på nämndens framställning att de målsmänsvägför eller understöd, vilka landstinget enligt lagen om allmänna pensionsförsäkringar har att uppbåra för vid blindskolorna i Växjö och Tomtebodas inskrivna inom länet hemhållande elever, skola, särskilt för varje elev, fonderna för att vid resp. elevs avgång från skolan till denna återbäras på så sätt, att förvaltningsutskottet i samråd med blindvårdsnämnden för dessa medel anskaffar utrustning, material och framför allt verkstad åt eleven, för att denna snarast möjligt efter hemkomsten må kunna bedriva det yrke som under skolvistelsen inlärt.

Som Älvsborgs län är i ett hög grad jordbrukande län har det en hel mängd blinda som arbeta i jorden, med trädgårdsskötelse, ladugårdsskötsel och annat lantbrukarbete. Som detta deras arbete icke är »försäljningsbart» märks det ju icke utåt. Men i de flesta fall presteras ett utmärkt arbete.

Av ett visst intresse är den uppgiften angående Älvsborgs läns blindvårdsarbete, att omkostnaderna för arbetet uppgått till endast omkring tio procent — en omkostnadsfiffra, som nog torde närmast sig bottnerekordet.

Inom Älvsborgs län försälja de blinda arbetarna sina arbeten dels från sina egna verkstäder, dels från de alla flerta offärer och handelsbodur i städerna och på landet där man försäljer de slags arbeten som de blinda förfärdiga. I de allra flesta av länets handelsbodur av ovannämnda slag ser man också de blindas varureklamskylt. Där står med stora bokstäver på vit kartong:
TÅNK PÅ DE BLINDA.
KÖP DERAS ARBETEN.
DE SALJAS HÄR.

Lär känna Island!

LÄS **”Nordens minsta kungarike”**
av Nanna Lundh-Eriksson o. Ejnar Forsbergström.

»Det är en utmärkt bok. Den ger på omkring 100 sidor en ovanligt god bild av vårt land och folk. — Såsom framgår av innehållsöversikten är framställningen för det mesta formad som en resebeskrivning. Det berättas om sådant som man skädat under resan, och samtidigt ges alltehanda upplysningar, som stå i samband därmed. Dessa svålla stundom ut till hela kapitel om landets historia, närings, litteratur o. s. v. Skildringen är så god att det är ett nöje att läsa den. — Jag framhåller detta därför att jag hoppas, att boken skall komma ut i många upplagor, och därför att det vore önskvärdt att den översattes till andra språk. Den kommer att bli värt folk till gagn och hed.»

Revisören, riksbibliotekarien, professorn Gudmundur Finnogason i tidskriften Skírni, 1934.
Pris 1 kr. Rekommenderas från Sveriges Folkskollärarnesförbund, Vasagatan 10, Stockholm.

REISEN Modärnast.
Vackraste läge.
Rum fr. 5: 50.
Hotell o. Restaurant, Skeppsbron 12, Stockholm. Dir. S. A. R. A.

Föreana lantlivets behag med stadens fördelar

Bo i DJURSHOLM

TOMTER På fri och egen grund med goda vägar och med ledningar.
VILLOR Från 5 rum och kök, såväl nybyggda som äldre.
SKOLOR Erkänt goda skolor. Sänkta terminsavgifter.
SKATTER Bland de lägsta i Sverige.
LÅN Byggnadskreditiv och lån ordnas på förmånliga villkor.

DJURSHOLMS AKTIEBOLAG
KONTOR: SLOTTET. Tel. D. 327. (Stadens fastighetsavdeln.)
Tomter visas på begäran. Även Söndagar.

SÖDERMANLANDS
ENSKILDA DEPOSITIONS- KAPITAL- &
BANK A.-B. SPARKASSERÄKNING
mot högsta gällande ränta.
Grundat 1865.

karina Syskolor för modern kläd- och llinnesömnad samt monterng.
å mån. yrkeskurs. Betyg erhålles. Kursen på 4 veckor 2 mån. Afkostnerna. Anmälningar mot-tas dagligen 9-6. Begr. prospekt.
KARIN NORDEMAN, Erikbergsgatan 5, 3 tr. Stockholm. Tel. 10 81 87.
Beställningsateljé.

SÖRÄNGENS FOLKHÖGSKOLA
Nya kursen för unga kvinnor 1 maj—30 juli.
1. Första årskursen: Allm.-bildn. och medborgerliga samt praktiska ämnen, så-som kvinnl. slöjd, vävning m. m.
2. Andra årskursen, husmodersskolan, med skolköksarbete, sömnad, vävning samt ämnen, som röra hem och uppfostran.
Skolan har ett vackert och lättillgängligt läge. Praktiska delvis nyuppförda undervisningslokaler och hantverkliga bostäder.
Helmärskning för skolan för 42 kr. i mån. Friplatser. Statsstipendier på 10—35 kr. i mån. Prospekt kostnadsfritt från skolans rektor, till d. r. J. Boethius, Söräng, Nässjö. Tel. 645.

Inga fula fläckar
på Edra möbler då Ni själva fort och billigt kan bortaga dessa och möblerna bli så som nya.
Ring 20 65 34. HENKELS KEM. TEKN. FABRIK.

NORRKÖPINGS STUVLAGER
KLÄDESHANDEL, Barnhusgatan 4, Stockholm.
Ingen butik. Alla inköp o. försäljningar pr extra kontant. Detta orsaken till våra bill. priser.

